

מ"ת 49058/05/17 - נתנאל גבאי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום באשקלון

מ"ת 49058-05-17 מדינת ישראל נ' גבאי ואח'
תיק חיצוני: 821700596

בפני המבקש/הנאשם 1
נתנאל גבאי ע"י ב"כ עוה"ד אייל אוחיון
נגד המשיבה/המאשימה
מדינת ישראל

החלטה

1. בפניי בקשה לביטול תנאי שחרור מגבילי חירות.

2. כנגד המבקש ונאשמים נוספים הוגש כתב אישום ויוחסו להם עבירות של הברחת טובין לפי סעיף 211(א)(1) לפקודת המכס [נוסח חדש] (להלן: "**פקודת המכס**"), הטעיית פקיד מכס בפרט מסוים העלול לפגוע במילוי תפקידו לפי סעיף 212(א)(9) לפקודת המכס, הימנעות מלהגיש תעודות לפי סעיף 212(א)(11) לפקודת המכס, ועשיית מעשה כדי להתחמק ממס קנייה, לפי סעיף 22(א)(5) לחוק מס קנייה (טובין ושירותים), התשי"ב-1952.

בכתב האישום נטען כי המבקש שימש כנציג של בעלי האנייה, וביצע פעולות שונות, בשיתוף פעולה של חלק מצוות האנייה, על מנת להבריח סיגריות בהיקף ניכר לתחומי המדינה.

בכלל זה נטען כי המבקש חבר לאנייה באמצעות סירה, טרם כניסתה לנמל פמגוסטה בקפריסין, והביא מזון וציוד לחיתוך ברזל. המכולה עם הסיגריות הועמסה על האנייה בנמל פמגוסטה. כאשר האנייה הייתה בדרכה לחופי הארץ, צוות האנייה הוציא את הסיגריות מהמכולה, ניסר אותה והשליך את חלקיה לים. לאחר שהאנייה דיווחה על כוונתה להגיע לחופי אשדוד ובקשתה אושרה, הסיגריות הועברו לרפסודה שהורדה לים, והנאשם עם אדם נוסף גרר את הרפסודה באמצעות סירת מנוע למרינה באשדוד.

3. המבקש טען בבקשה הנדונה, בעיקרי הדברים, כי שוחרר ממעצר בתנאים מגבילים ביום 23.5.2017. המשיבה בחנה את האפשרות להגיש ערר על החלטה, וניתן לבקשתה עיכוב ביצוע. בהמשך הגיעו הצדדים להסכמה לפיה סכום ההפקדה הוגדל מסך של 50,000 ₪ לסך של 75,000 ₪, והמבקש שוחרר. במשך הזמן נשמעה עדותם של 8 עדים ששימשו כצוות האנייה אשר הבריחה את המטען ויצאו מגבולות הארץ. האנייה האמורה שהובילה את הטובין שוחררה ויצאה את גבולות הארץ, והמבקש פוטר מהחברה שבה עבד. המבקש התייצב לכל הדיונים שהתקיימו בבית המשפט. טענת המשיבה בדבר החשש להימלטות מהארץ הינה טענה בעלמא. החשש לשיבוש הליכי משפט חלף מכיוון שהעדים העידו. למבקש אין יכולת לשוב ולבצע את העבירות המיוחסות לו. העבירות המיוחסות למבקש הינן עבירות מסוג עוון שאינן מקימות עילת מעצר בשים לב לנסיבות העניין. המבקש הינו אב לארבעה ילדים ועול פרנסתם עליו. הקראה ראשונה

נערכה ביום 18.7.2017 וההליך המשפטי עלול להיערך זמן רב.

4. המשיבה טענה, בעיקרי הדברים, כי קיים יסוד סביר לחשש שביטול תנאי השחרור יגרום להתחמקות מהליכי שפיטה וריצוי עונש מאסר במידה והמבקש יורשע בעבירות המיוחסות לו. לצורך שמיעת העדויות המוקדמות התקיימו מספר מצומצם של דיונים ולא ניתן להעריך את מידת מחויבותו של המבקש להתייבב לדיונים בעתיד. המבקש צפוי לעונש מאסר אם יורשע בעבירות המיוחסות לו ויש בכך כדי לחזק את החשש להימלטותו מאימת הדין. למבקש עומדת אפשרות לחזור ולבצע עבירות של הברחה מכלי שיט אחרים. המבקש לא הציג אסמכתא לגבי פיטוריו מהחברה. העבירות המיוחסות למבקש מעידות על תעוזה ותחכום ויש בכך כדי להעיד על המסוכנות הנשקפת ממנו. בתום שמיעת העדויות המוקדמות הוסר עיקר החשש לשיבוש הליכי משפט אך קיימות עילות מעצר נוספות. יש מקום להותיר על כנם את תנאי השחרור, וכלל שבכל זאת בית המשפט ייעתר לבקשה יש מקום להורות על הגדלה משמעותית של הערבויות שנקבעו.

5. בדיון שנערך בפניי ביום 16.7.2017 באי כוח הצדדים חזרו על עיקרי הטענות מטעמם, ובא כוח המבקש ביקש להתיר למבקש לעבוד כנהג משאית בחברה לשיווק דלת המנוהלת על ידי רעייתו המשמשת כערבה ומפקחת עליו, כך לפי הטענה, בין השעות 7:00 ועד 20:00.

6. מעיון בבקשה הנדונה עולה כי המבקש עתר לבטל באופן גורף את התנאים המגבילים שהוטלו עליו, בהחלטת כב' השופט אבישי כהן שניתנה ביום 23.5.2017, למעט הערבויות, ולמעשה לבטל לחלוטין את הפיקוח ההדוק שהוטל עליו, ומצאתי לנכון להקדים ולציין שלא מצאתי לנכון להיעתר למבוקש.

7. נראה שאין מחלוקת בין הצדדים שעם תום העדויות המוקדמות של עדי התביעה שנימנו על צוות האנייה האמורה פחת באופן משמעותי החשש לשיבוש הליכי משפט על ידי המבקש.

8. עם זאת, מעיון בהחלטה לגבי חלופת המעצר עולה כי נבחנו עילות מעצר נוספות שהובילו למסקנה שיש מקום לפיקוח הדוק על הנאשם.

כך נקבע כי יש לתת משקל למסוכנות הנשקפת מהמבקש, ככל שישוחרר ללא פיקוח, בשים לב לתעוזה ולתחכום שבה בוצעו המעשים המיוחסים לו כעולה מתיק החקירה. בית המשפט לא מצא שנטען לשיטתיות בביצוע העבירות, ועם זאת ציין כי לנאשם גיליון הרשעות מכביד עד מאוד, הכולל הרשעות רבות, במגוון עבירות, לרבות עבירות רכוש לפי חוקי המכס והמע"מ, ועבירות שבוצעו במסגרת ארגוני פשיעה.

עוד צוין כי המבקש הורשע בעבירות של אירגוני פשיעה לפני כעשר שנים, ובעבירה של בריחה ממעצר בשנת 2002, ובית המשפט מצא לנכון לתת את המשקל המתאים לחלוף הזמן ממועד הרשעתו של המבקש בעבירות אלה.

יוצא אפוא כי בית המשפט מצא לנכון להטיל פיקוח הדוק על המבקש, בנוסף להעמדת הערבויות, לאור המסוכנות הנשקפת ממנו, בשים לב לאופן ביצוע העבירות ולעברו הפלילי המכביד.

9. מעיון בעדויות המוקדמות שנגבו מעדי התביעה שנמנו על צוות האנייה, ככל שהדברים נראים בשלב זה של ההליך המשפטי, ולצורך מתן החלטה בבקשה זו, נראה שניתן למצוא תימוכין למעורבות של המבקש בפרשה הנדונה.

ראו- **ע"ת 1**, ע' 13, ש' 5-14; ע' 16, ש' 25-32; **ע"ת 2**, ע' 35, ש' 6-16; **ע"ת 3**, ע' 74, ש' 11-29; **ע"ת 4**, ע' 92, ש' 6-14; **ע"ת 5**, ע' 100, ש' 28-32; ע' 102, ש' 11-14; **ע"ת 6**, ע' 117, ש' 17-28; **ע"ת 7**, ע' 129, ש' 22-26; ע' 130, ש' 21-26; **ע"ת 8**, ע' 155, ש' 22-28; ע' 156, ש' 1-9.

10. המבקש טען כי חלוף הזמן ממועד חלופת המעצר, התייצבותו לכל הדיונים לצורך גביית עדות מוקדמת מעדי התביעה הנמנים על צוות הספינה, סיום עדותם, יציאתם מהארץ, יציאת האנייה מהארץ, וסיום עבודתו אצל בעלי הספינה, מהווים שינוי נסיבות המאין או לפחות מכרסם באופן ממשי בעוצמתן של עילות המעצר.

סיום עדותם של עדי התביעה שנמנו על צוות האנייה, יציאתם ויציאת האנייה מגבולות הארץ, וסיום עבודתו של המבקש בחברה (ולעניין האחרון לא הוצגה אסמכתא חישובית), יש בהם כדי לאיין במידה ניכרת את החשש לשיבוש הליכי משפט, אך לא בהכרח את המסוכנות הנשקפת מהמבקש, בשים לב למידת הנועזות והתחכום שאפיינו את הפעולות המיוחסות לו, תוך שיתוף פעולה של חלק מצוות האנייה, ושל אדם נוסף שסייע לו לגרום את הרפסודה עם הסיגריות המוברחות למרינה באשדוד, ובשים לב לעברו הפלילי המכביד במגוון עבירות, לרבות עבירות לפי חוקי המכס והמע"מ.

זאת ועוד, בשים לב לכך שממועד מתן ההחלטה בעניין חלופת המעצר חלפו כחודשיים בלבד, ובהתחשב בכלל נסיבות העניין, הרי שספק בעיני האם ניתן להסתמך על פרק הזמן שחלף כאמת מידה מספקת לצורך חיזוי התנהגותו של המבקש בעתיד, באופן המצדיק ביטול גורף של כל ההגבלות שהוטלו בעניינו.

המבקש התייצב אמנם לדיונים שנערכו לצורך גביית העדות המוקדמת במסגרת ההליך הפלילי (ת"פ 49085-05-17), שנערכו ביוני- יולי 2017 (ויש לציין שהגיע באיחור לדיונים שנערכו בימים 21.6.2017 ו- 9.7.2017), והגם שיש לזקוף זאת לזכותו, סבורני שבמסגרת הזמנים הקיימת, ובשים לב ליתר נסיבות העניין, אין הצדקה לביטול גורף של התנאים המגבילים שהוטלו עליו.

11. בשים לב למעשים המיוחסים למבקש לא מן הנמנע שיש באפשרותו לצאת את גבולות המדינה דרך הים שלא תחת פיקוח משטרת הגבולות.

12. עניין נוסף שיש להתייחס אליו הינה טענתו של המבקש בעניין יציאתו לעבודה.

המבקש העלה את הטענה בעניין זה בבקשתו באופן כללי למדי וללא פירוט של ממש לגבי הפרטים הנוגעים למעסיקו המיועד, הסכמתו של המעסיק המיועד לשמש כמפקח, ככל שהדבר יידרש על ידי בית המשפט, ופרטים הנוגעים לעבודתו.

ככל שהמבקש כיוון לכך שבכוונתו לאתר מקום עבודה ולצורך כך הוא זקוק להגמשה מסוימת בתנאי חלופת המעצר, היה מקום לציין את השעות במהלך היום הדרושות לו לשם כך, ויכול שהבקשה הייתה נעתרת בכפוף לפיקוח לפי התנאים שנקבעו, ולפי שיקול דעתו של המותב שהיה נדרש לבקשה.

מכל מקום, בדיון שנערך בפניי בא כוח המבקש הודיע כי באפשרותו לעבוד כנהג משאית בחברה לשיווק דלק, המנוהלת על ידי רעייתו, בין השעות 7:00 ועד 20:00, ולטענתו ניתן לאכן את מיקומו של המבקש באמצעות איתורן.

סבורני שהיה מקום להעלות את הטענה הנ"ל מבעוד מועד במסגרת הבקשה הנדונה, להציג נתונים מרשם החברות לגבי בעלי השליטה והנהלת החברה, ולצרף הודעה כתובה של רעייתו לגבי פעילות החברה והסכמתה להעסקתו, ככל שהיא אכן מנהלת את החברה, על מנת שהמשיבה תוכל להתייחס לכך באופן ענייני.

ראוי לציין כי בדיון שנערך ביום 23.5.2017, רעייתו של המבקש, הגב' חנה גבאי, טענה שהיא בבית עם ארבעת ילדיהם, "אני בבית עם הילדים" (ע' 6, ש' 18), ומהודעתה מתקבל הרושם שהיא עקרת בית שעיקר עיסוקה הינו גידול הילדים, ולא מצאתי כי העלתה טענה שהיא מנהלת חברה לשיווק דלקים.

מעבר לכך, נראה כי בא כוח המבקש לא דק פורתא בטענה כי רעייתו של המבקש משמשת כמפקחת וערבה.

בדיון שהתנהל לגבי חלופת המעצר, ביום 23.5.2017, קבע בית המשפט כי "**לא מצאתי לנכון לאשר את הגב' חנה גבאי, לאור היותה מטופלת בילדים ומתגוררת במקום אחר לחלוטין**" (ע' 9, ש' 18-19).

לאור האמור לעיל, סבורני שככל שיש בכוונת המבקש לעבוד בחברה המנוהלת על ידי רעייתו, או אצל מעסיק אחר, הרי שביכולתו להגיש בקשה מפורטת בעניין זה, כפי שפורט לעיל, וכנהוג בבקשות מסוג זה, וזו תידון לגופה.

13. התוצאה הינה שבקשתו של המבקש להורות על ביטול התנאים המגבילים שהוטלו עליו נדחית.

14. המזכירות תודיע לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט תמוז תשע"ז, 23 יולי 2017, בהעדר הצדדים.